

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.1.2005
KOM(2005) 12 endelig

STRATEGISKE MÅL 2005-2009

Europa 2010: Et partnerskab for fornyelse i EU

Velstand, solidaritet og sikkerhed

**Meddelelse fra formanden
i samråd med næstformand Margot Wallström**

EUROPA 2010: ET PARTNERSKAB FOR FORNYELSE I EU

I de seneste år har Den Europæiske Union gjort betydelige fremskridt:

- den største udvidelse nogensinde, som i vid udstrækning har forenet vort kontinent i et frihedens EU
- indførelsen af euroen, som har konsolideret en zone med finansiell stabilitet
- undertegnelsen af forfatningen, som moderniserer reglerne i et udvidet EU, der fuldt og helt hviler på en dobbelt legitimitet, nemlig medlemsstaternes og borgernes
- fremskridtene hen imod et fælles rets- og sikkerhedsområde, der omfatter hele EU
- tilbagelægningen af de første etaper af en europæisk forsvarspolitik.

Politisk har EU gjort de kritiske røster til skamme og demonstreret sin evne til at gøre fremskridt. Udvidelsen af medlemskredsen har forstærket EU's potentiale og gjort vor diversitet endnu mere righoldig: dette er en kilde til styrke, ikke til svaghed i fremtiden. Mere generelt betyder EU's udvikling på de forskellige aktionsområder, at de beslutninger, der træffes på EU-plan, vil få større rækkevidde for borgerne i alle vore medlemsstater, selv om alt for få erkender omfanget af det, som EU har opnået, eller den betydning, som det har for deres daglige virke.

På den anden side er store dele af den europæiske offentlighed ikke overbevist om, at EU er på rette vej. På EU-plan kan vi kun være effektive, hvis vi er rede til at erkende disse betænkeligheder. Selv om billedet varierer stærkt fra medlemsstat til medlemsstat, er ligegyldigheden over for EU-tanken udbredt. Mindre end hver anden borger stemte ved det seneste EU-valg. Årsagerne til denne ringe tillid er komplekse og omfatter lav økonomisk vækst, en forstærket følelse af økonomisk og personlig uvished, frygt for tab af identitet og en mere generel følelse af, at det, der sker i Bruxelles, ikke har noget at gøre med det, der sker i folks dagligdag. Det er særdeles vigtigt, at det tydeligere demonstreres, hvilke værdier EU står for, og hvor værdifulde dets afgørelser er.

EU står derfor ved en korsvej. Det skal tilføre europæerne en ny fornemmelse af, at vi forstår de udfordringer, som fremtiden rejser, og at vi har troværdige strategier til at tackle dem. EU kan genvinde tilliden, hvis lederne fastlægger en klar og overbevisende vision af den retning, som EU bør tage i årtiets anden halvdel, og demonstrerer, at de har de politikker og det engagement, der er nødvendige for at føre denne vision ud i livet.

Den højest prioriterede opgave bør være at bringe de store projekter, der er iværksat, til en vellykket afslutning. Den fornemste opgave for samtlige institutioner bør være at få det EU, vi har, til at fungere bedre.

Hvilke mål skal der være for de kommende fem år?

- Atter at skabe en udvikling i EU hen imod langsigtet velstand. Den genoplivede og nyfokuserede Lissabon-agenda vil bringe EU tilbage på dette spor, idet målet om nye og bedre job virkeliggøres via kraftigere vækst. Det dobbelte grundlag for et mere konkurrencedygtigt og dynamisk EU er økonomiske og sociale reformer og en blomstrende videnøkonomi. Vi vil bidrage til videnøkonomien ved skabelse af et

europæisk uddannelsesområde og et europæisk forskningsområde. En sund makroøkonomisk baggrund og en stabil valuta vil forbedre vækstbetingelserne og gøre projektet finansielt bæredygtigt på mellemlang og lang sigt.

- At støtte og styrke EU's engagement i solidaritet og social retfærdighed med henblik på at styrke samhørigheden i det udvidede EU i takt med, at en ny økonomisk dynamik tager fart. At sikre en reel indsnævring af de økonomiske forskelle. At gøre det muligt for de fattigste regioner at indhente resten. At åbne for nye økonomiske muligheder i alle dele af EU, hvor jobbene føles truet som følge af pres fra globaliseringens og den mere intense konkurrences uundgåelige kræfter. Og at gøre yderligere fremskridt i arbejdet med at fremme ligestillingen. EU vil bidrage til solidariteten mellem generationerne ved at opfylde sine internationale forpligtelser til at bekæmpe klimaændringen, nedbringe forureningen og beskytte den fremtidige energiforsyning.
- At sikre en håndgribelig praktisk forbedring af de europæiske borgeres livskvalitet via nye foranstaltninger til styrkelse af deres sikkerhed, som kun kan opnås ved et samarbejde på EU-plan, med henblik på bedre at forvalte og nedbringe risiciene i deres daglige tilværelse. Fra EU's side at tilføre den uforsonlige indsats mod terrorisme, narkotika, menneskehandel og organiseret kriminalitet en ny vellykket dimension. Samt naturligvis at sikre borgerne adgang til retfærdighed og grundlæggende rettigheder overalt i EU.
- I højere grad at gøre EU's synspunkter gældende i verden med den nye foreslåede udenrigsminister bistået af en tjeneste for EU's optræden udadtil, som står for EU's politik over for tredjelande og sikrer større sammenhæng i alle vore aktioner. Aktivt at forberede fremtidige udvidelser og bringe det resterende Vestbalkan tættere på et medlemskab. At fastlægge effektive partnerskaber med Unionens nabolande. At sikre en bred zone med stabilitet og mere demokrati uden for selve EU. At spille en central rolle i bestræbelserne for først at sikre og derefter implementere en fredsaftale i Mellemøsten, som er af stor betydning for udviklingen i Mellemøsten i bredere forstand. At føre en fremadrettet handelspolitik, der er mere vidtgående end et forhåbentlig vellykket udfald af Doha-udviklingsrunden. Mere generelt at leve op til vore tilsagn om at føre millennium-udviklingsmålene ud i livet, særlig i Afrika, og at gøre EU til en førende global partner, når det drejer sig om global retfærdighed, bæredygtig udvikling, vækst og velstand.

Hvorledes vil EU i 2010 opfylde disse forventninger?

For at være effektiv skal Den Europæiske Union have en klar politisk prioritering.

Det mest påtrængende problem, som EU står over for i dag, er entydigt: vækst og beskæftigelse. Gode økonomiske resultater og dynamisk vækst var den hjørnesteen, som den europæiske model for social solidaritet og bæredygtighed oprindeligt byggede på. Den højest prioriterede opgave i dag er at genskabe en bæredygtig dynamisk vækst i EU i overensstemmelse med Lissabon-strategien. Fornyet vækst er af vital betydning for velstand, kan genskabe fuld beskæftigelse og udgør grundlaget for social retfærdighed og lige muligheder til alle. Den er også af vital betydning for EU's stilling i verden og for EU's muligheder for at tilvejebringe de ressourcer, der er nødvendige for at tackle mange forskellige globale udfordringer.

At vækst og beskæftigelse gøres til den umiddelbare topprioritet er naturligvis ikke ensbetydende med, at de øvrige mål nedvurderes. Vækst er en forudsætning for virkeliggørelsen af disse mål: tænk blot på, hvorledes vort aldrende samfund uden nogen

vækst vil udgøre en trussel for vor sociale models bæredygtighed på lang sigt. Forbedret konkurrenceevne og fornyet vækst er midler til at føre et mål ud i livet, ikke et mål i sig selv: væksten vil ikke i sig selv garantere social solidaritet eller bæredygtighed. Det er derfor, at solidaritet og sikkerhed vedblivende skal og vil være centrale mål for EU ved siden af velstand.

Vi bør ligeledes træffe politiske valg, som sikrer, at vore forskellige mål gensidigt forstærker hinanden. Foranstaltninger, der fremmer konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse, økonomisk og social samhørighed samt et sundt miljø, styrker hinanden. Alle disse elementer er vigtige bestanddele af den overordnede målsætning om bæredygtig udvikling, som vi skal føre ud i livet.

Uden solidaritet og sikkerhed vil velstanden ikke blive virkeliggjort fuldt og helt: økonomien er der for befolkningens skyld, ikke omvendt.

Hvis europæerne skal have tillid til, at denne vision vil blive ført ud i livet, skal EU arbejde sammen med dem. Vi skal arbejde via et dynamisk partnerskab for europæisk fornyelse. Det europæiske samfund – dets institutioner, samarbejdsnet, borgere og medlemsstater – skal trække på samme hammel for at føre vore fælles mål ud i livet.

I den sammenhæng er det vigtigt, at EU's institutioner arbejder sammen og har et fælles handlingsprogram for de kommende år. Dette er ikke kun almindelig sund fornuft: i forfatningen anerkendes værdien af et fælles program for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Det er årsagen til, at Kommissionen i denne sag foreslår de øvrige institutioner at lade sig inspirere af forfatningens bestemmelser på dette vigtige tidspunkt. Nedennævnte strategiske mål foreslås derfor som grundlag for en fælles handlingsplatform for EU's institutioner for de kommende 5 år.

De udfordringer, som EU's institutioner står over for, er blevet så store og komplekse, at de kun kan tackles i partnerskab:

- Alle hjælpemidler skal tages i anvendelse, og alle aktører skal arbejde sammen – ikke kun institutionerne, men også de nationale parlamenter, regeringerne, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet på alle niveauer.
- Som det vigtigste skal de enkelte borgere inddrages i dette partnerskab: via klarhed over, hvad EU søger at opnå, og deltagelse i den fælles indsats.
- Med partnerskab følger ansvar. Hver europæer har en interesse i EU's arbejde, og hver europæer har en del af ansvaret for virkeliggørelsen af vore fælles mål.

Med henblik på dette partnerskabs virkeliggørelse bør EU forestå implementeringen og nå ud til hver eneste europæer.

For det første skal EU arbejde godt, og det skal kunne påvises, at det arbejder godt:

- Hvis EU-lovgivningen ikke anvendes i det virkelige liv, er det til skade for EU-politikken effektivitet og undergraver den tillid, som EU bygger på. En konstatering af, at “vi overholder reglerne, men andre gør det ikke”, er, uanset hvor den forekommer, overordentlig skadelig for følelsen af europæisk solidaritet. Der bør være et kontinuerligt forløb fra planlægning til gennemførelse af politikker med støtte fra en moderne, effektiv

og serviceminded administration på alle niveauer. Hurtig og hensigtsmæssig gennemførelse af lovgivningen og prompte forfølgelse af overtrædelser er af afgørende betydning for EU-lovgivningens troværdighed og politikernes effektivitet.

- Lovgivningen bør sigte mod den højest tænkelige kvalitet, sammenhæng og effektivitet. Et bedre lovarbejde betyder, at lovgivningen er velforberedt og så enkel som muligt. Konsekvensanalyser, også vedrørende konkurrenceevne, før iværksættelsen af initiativer og gennem hele lovgivningsprocessen skal gøres til noget helt selvfølgeligt. Den gældende lovgivning bør systematisk underkastes revisioner. Subsidiaritet og proportionalitet skal finde fuld anvendelse. Et bedre lovarbejde bør også være en prioriteret opgave på medlemsstaternes niveau.
- Vedtagelsen af forfatningen er et yderligere afgørende skridt. EU's institutioner bør arbejde sammen med medlemsstaterne med henblik på at sikre forfatningens vellykkede ikrafttræden. Den vil styrke EU med hensyn til demokrati, gennemsigtighed, medbestemmelse og effektivitet ved udvidet brug af fællesskabsmetoden.
- Den flerårige budgetmæssige ramme, der skal fastlægges i de finansielle overslag, skal sikre EU passende midler til at opfylde de afgivne forpligtelser såsom pligten til at sørge for konkurrencedygtighed, samhørighed og bæredygtig forvaltning af ressourcerne i det udvidede EU. Desuden skal den sikre budgetdisciplin og en effektiv anvendelse af de offentlige midler.

For det andet skal de europæiske borgere have kendskab til og forståelse af, hvad EU gør for dem, og tilbydes part i det europæiske forehavende. Samtlige EU-institutioner skal være sig bevidst, at de er i borgernes tjeneste:

- En vigtig bestanddel af partnerskabstanken er høring og medbestemmelse. Initiativer skal nødvendigvis bakkes op med helhjertet støtte fra de nationale parlamenter, myndighederne på alle niveauer, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interesserede parter overalt i samfundet. Dialogen skal strække sig længere end til en politisk drøftelse med basis i Bruxelles, foregå i et altfavnende europæisk offentligt rum og skabe gensidig forståelse for kultur, identitet og politiske tænkning. Dette vil bidrage til at skabe en følelse af europæisk identitet, navnlig blandt de unge.
- EU skal være åbent for offentligheden, og EU skal kunne drages til ansvar for det arbejde, det udfører. Dette kræver en høj grad af åbenhed og gennemsigtighed. Det skal via analyser såsom konsekvensanalyser og maksimal offentlighed i institutionernes arbejde klart fremgå, hvorledes EU er nået til en afgørelse. Forfatningens bestemmelser om, at Rådet skal lovgive i al offentlighed, er i den sammenhæng af stor betydning. Ansvarligheden bør forstærkes ved at tilstræbe en positiv revisionserklæring fra Den Europæiske Revisionsret. For at beskytte EU's finansielle interesser bør foranstaltningerne til bekæmpelse af svig forstærkes via større gennemsigtighed og samarbejde.
- Intet af dette kan fungere, hvis EU's hensigter og foranstaltninger ikke underbygges med en nøjagtig og effektiv kommunikation. Hjørnestenene i den nye kommunikationsstrategi bør være, at EU ikke kun omhyggeligt redegør for sine politikker, men også er modtageligt, lige fra starten indarbejder kommunikation i sin politik og fokuserer stærkt på at tilpasse kommunikationen efter de nationale behov. Dette er et ansvarsområde, som nødvendigvis skal omfatte samtlige EU-institutioner og nationale myndigheder.

EUROPA 2010: STRATEGISKE MÅL

1. VELSTAND

Det mest påtrængende problem, som EU står over for i dag, er mangel på vækst og jobskabelse, der beskytter den levestandard og sociale beskyttelse, som europæerne er blevet vant til.

Det indre marked og euroen har gjort det muligt at sikre større effektivitet via stor- og samdriftsfordele, hurtigere innovation og større vækstmuligheder for ekspanderende virksomheder – med andre ord for erhvervslivet i samtlige medlemsstater – ved at gøre det europæiske marked til virksomhedernes hjemmemarked og gøre det muligt for dem at opnå konkurrenceevne på europæisk plan og skabe bedre forudsætninger for at hævde sig i den globale konkurrence. EU har dog ikke hidtil udnyttet disse muligheder fuldt ud.

I det seneste tiår har EU's vækst og produktivitet ikke levet op til niveauet hos dets vigtigste økonomiske partnere. Principielt burde EU i takt med, at den nye konkurrence har tvunget de europæiske virksomheder til at bevæge sig opad i værdikæden (value chain), og at styrkepositioner i den såkaldte videnøkonomi er blevet stadig vigtigere, have betydelige økonomiske fordele i verdensøkonomien – politisk og økonomisk stabilitet, en veluddannet arbejdsstyrke, en tradition for ordnede forhold på arbejdsmarkedet, et veletableret og veludviklet videnskabsgrundlag og de stimulerende virkninger af den økonomiske indhentningseffekt blandt EU's nye medlemsstater.

Dette er de udfordringer, der blev taget op i Lissabon-strategien, som blev vedtaget i 2000. Hidtil har fremskridtet hen imod målenes virkeliggørelse imidlertid langt fra levet op til forventningerne, og dette opfordrer til en afgørende impuls, som kan sætte strategien tilbage på det rette spor. Vort mål er at gøre EU-økonomien til en af de økonomier, hvor det er mest attraktivt at investere, producere og arbejde. Dette kræver nye impulser til reformer, som fører til mærkbare forbedringer af erhvervmiljøet, puster nyt liv i forskning og innovation i centralt vigtige sektorer og moderniserer de europæiske arbejdsmarkeder og socialsikringsordninger.

1.1 Et erhvervsvenligt miljø

- Et sundt makroøkonomisk grundlag er en vigtig forudsætning for at kunne fremme en bæredygtig vækst og absorbere forandringer. En velfungerende vækst- og stabilitetspagt er afgørende for en sund euro i forbindelse med forberedelserne til eurozonens udvidelse, navnlig når denne skal omfatte nye medlemsstater. I det øjemed bør pagten forbedres, således at den bliver mere effektiv under økonomiske opsving og mere realistisk, når det drejer sig om at korrigere underskud, samtidig med at negative incitamentet til omfattende økonomiske reformer undgås.
- Tiden er moden til at iværksætte en ny etape af den økonomiske integration. Der skal foreligge en lovgivning, som er velegnet til at sikre en blomstrende og produktiv økonomi. Virksomhederne skal kunne fungere inden for en ordening, der virkelig omfatter hele EU, med lige ret til at påbegynde erhvervsudøvelse, en fælles approach for virksomhedsledelse og intellektuelle ejendomsrettigheder, retfærdige regler om selskabsbeskatning og handelsfremmende toldordninger. En bedre lovgivning og sunde konkurrenceregler bør sikre, at barriererne falder, åbne markederne for varer og tjenesteydelser og fremme

innovation til gavn for de mest effektive producenter og forbrugere. Navnlig har servicesektoren betydelige vækstmuligheder. Effektive tjenesteydelser er også ensbetydende med lavere omkostninger for erhvervslivet. Ved årtiets udgang bør det være lige så naturligt at tilbyde tjenesteydelser på tværs af grænserne inden for EU som at transportere varer, idet forsyningspligtighedernes særlige betydning respekteres.

- Fremme af innovation og brug af nye kommunikations- og informationsteknologier er afgørende for en mere dynamisk og konkurrencedygtig økonomi. Både brugernes overtagelse af ny teknologi og nye udviklingsforløb på leverandørsiden vil finde sted som reaktion på en blanding af foranstaltninger og politikker inden for forskning, uddannelse og innovation.
- EU skal formindske forskriftsbyrden på alle niveauer for at fremme iværksætterlyst og investeringer, navnlig blandt små og mellemstore virksomheder, som er dem, der først og fremmest står for jobskabelsen.

1.2 Investeringer med henblik på velstand

- Der kan ikke blive tale om velstand og vækst, medmindre der foretages investeringer. De vækstskabende faktorer – forskning og udvikling, moderne teknologi, de højeste kvalifikationer, effektive net – har deres pris. Der investeres allerede via EU-budgettets forskellige bevillinger betydelige midler på disse områder. Fokuseringen på vækst og beskæftigelse bør udbygges yderligere i de kommende finansielle overslag.
- EU har forpligtet sig til at investere 3 % af BNP i forskning, heraf en tredjedel fra den offentlige sektor, og at forhøje investeringerne i højere uddannelse væsentligt. Det er bare ikke nok blot at afholde udgifter. EU skal gøres mere attraktivt for forskere og videnskabsfolk, og frugterne af forskningen skal udnyttes effektivt af de europæiske virksomheder. Der kan være en reel nytteværdi forbundet med at samle ressourcerne på EU-plan: fremme og udbredelse af viden, muligheder for stordriftsfordele, oprettelse af nye forbindelser og nye netværker. Mobilitet inden for uddannelse og læring åbner en ny dimension for en udbygning af EU's samlede viden: efter at niveauet på 1 million studenter blev nået i 2002, bør der allerede i 2011 være 3 millioner universitetsstuderende, som har deltaget i mobilitetsprogrammer.
- EU's økonomi vil aldrig nå op på sit fulde potentiale, hvis den lammes af flaskehalse inden for transport-, telekommunikations- og energinettene. En afhjælpning af sådanne svagheder på tværs af grænserne er den eneste måde at binde det udvidede EU sammen på.

1.3 Hensyntagen til forandringer

- Arbejdsmarkederne skal tilpasses for at anspore til jobskabelse. EU har behov for en arbejdsstyrke, der kan mere og er bedre tilpasset forandringer. Livslang læring vil bidrage til at igangsætte en god cirkel kendetegnet af bedre job og kraftigere vækst. De partnerskaber for reform og forandring, som Det Europæiske Råd bebudede i 2004, er den bedste måde at sikre et ejerskab på, fordi de i højere grad får arbejdsmarkederne til at bidrage til at skabe flere og bedre job.
- Der skal tiltrækkes flere folk til arbejdsmarkedet. Mulighederne for indvandring som supplement til en mere effektiv anvendelse af en aldrende arbejdsstyrke og fremme af arbejdskraftmobiliteten bør overvejes. I grønbogen om økonomisk migration påpeges,

hvorledes en styret indvandringsproces med hovedvægten lagt på bestemte færdigheder kan være en del af løsningen. De europæiske virksomheder frygter, at fordelene kan blive mere end opvejet af omkostningerne ved integrationen: men der kan findes en balance, som både er til gavn for indvandrerne og de samfund, der huser dem.

2. SOLIDARITET

Den overordnede opgave for Den Europæiske Union er at arbejde for bæredygtig udvikling som et gennemgående mål, der tager sigte på at opfylde nutidens behov uden at sætte de kommende generationers muligheder for at opfylde deres egne behov over styr. Vort fælles projekt indebærer et ansvar for, at der tilbydes gensidig støtte, og at vort miljø beskyttes og forvaltes i fællesskab. Et sundt europæisk samfund afhænger af, at dette fælles projekt føres ud i livet på effektiv vis. Solidariteten skal både nu og i forholdet til de fremtidige generationer konkret komme til udtryk ved:

- økonomisk og social samhørighed, som via forstærket vækst og forbedret konkurrenceevne vil bistå ugunstigt stillede områder og befolkningsgrupper i EU med at indsnævre forskellene
- bæredygtig forvaltning og beskyttelse af vort miljø og vore naturressourcer og varetagelse af energiforsyningen på lang sigt
- passende reform og forvaltning af socialsikringsordningerne med henblik på at sikre bæredygtighed på mellemlang/lang sigt
- bevarelse og styrkelse af vore fælles værdier.

2.1 Økonomisk og social samhørighed

- Samhørighedspolitikkerne står i centrum for det udvidede EU's arbejde. Kløften mellem den rigeste og den fattigste region i EU blev tredoblet ved udvidelsen. Samhørighedspolitikken tager sigte på økonomisk konvergens og søger at frigøre det foreliggende latente potentiale for høj vækst. Den er et vigtigt instrument, når det drejer sig om at fremme vækst og konkurrenceevne. Desuden står landdistrikterne, kystområderne og regionerne i den yderste periferi over for særlige udfordringer med hensyn til økonomisk udvikling, social udelukkelse og affolkning. Udvikling af landdistrikter er eksempelvis en god metode til sikring af forstærket samhørighed, fremme af fornyet velstand og vækst i landområderne og bedre forvaltning af naturressourcerne.
- Det er nødvendigt med en velforberedt løsning på de demografisk betingede udfordringer for EU's befolkning. I 2050 vil den andel, som pensionisterne udgør af befolkningen i de arbejdsdygtige aldersklasser, være fordoblet fra de nuværende 24 % til næsten 50 %. Det er af central betydning for solidariteten, at der reageres på en måde, der er tilpasset behovene i forskellige samfundslag, såvel blandt aldrende medborgere som blandt unge, eksempelvis via et ungdomsinitiativ, hvorved alle generationers bidrag til vort samfund maksimeres.
- De svageste i samfundet skal beskyttes. EU kan ikke konkurrere globalt ved at tilstræbe lave lønninger eller ringe arbejdsvilkår. Den sociale og arbejdsmarkedsmæssige agenda sikrer ensartede og hensigtsmæssige sociale standarder; og den europæiske sociale model kan fungere som vækststimulerende faktor, når den fungerer som sikkerhedsnet og

springbræt til forandringer. For at bevare denne models bæredygtighed bør den fornødne reform af arbejdsmarkedet og socialsikringsordningerne implementeres på hensigtsmæssig vis, medens det via den økonomiske reform og sunde økonomiske politikker gerne skulle lykkes at øge den potentielle vækstrate mærkbart.

2.2 Solidaritet med fremtidige generationer

- Miljøbeskyttelse er fortsat en helt central forpligtelse, som vi har over for de fremtidige generationer. Klimaændringen udgør en trussel, som bliver mere håndgribelig hvert eneste år. Den er en trussel mod vort fysiske miljø, men også mod vor vækst og velstand. EU bør fortsat indtage en førerstilling, når det drejer sig om at tage fat på årsagerne, ved at forbedre energieffektiviteten og påvise, at alternativer såsom en forbedring af balancen mellem transportformerne kan tilvejebringes ved hjælp af markedsbaserede løsninger. Økoinnovation og økoeffektivitet skal nyde fremme: nøglesektoren miljøteknologi kan via en langtidsvirkning i form af forbedret produktivitet og innovation bidrage til den europæiske økonomis konkurrencedygtighed.
- Europa er et ressourcerigt kontinent. Det er af hensyn til interesserne på lang sigt vigtigt med ressourcestyring. Implementeringen af reformen i landbrugs- og fiskerisektorerne vil gøre en bæredygtig forvaltning af de centrale aktiver og en forbedret konkurrenceevne mulig.
- Som følge af havenes miljømæssige og økonomiske værdi er der et særlig stort behov for en altomfattende maritim politik, som tager sigte på at udvikle en blomstrende havøkonomi og udnytte den havbaserede aktivitets fulde potentiale på en miljømæssigt bæredygtig måde. En sådan politik bør støttes af særlig viden inden for marinevidenskabelig forskning, teknologi og innovation.

2.3 Fælles ansvar for fælles værdier

- Beskyttelse af grundlæggende rettigheder og bekæmpelse af forskelsbehandling skal bringes helt i front i den europæiske indsats med nye initiativer mod forskelsbehandling og oprettelse af et europæisk agentur for grundlæggende rettigheder. Sikring af lige rettigheder for alle borgere og bekæmpelse af forskelsbehandling, også vedrørende kønsaspektet, bør gøres til et gennemgående tema i enhver EU-foranstaltning. EU bør gøres til internationalt referenceområde for den konkrete anvendelse af grundlæggende rettigheder. En særlig højt prioriteret opgave skal være effektiv beskyttelse af børns rettigheder, både mod økonomisk udnyttelse og mod alle former for misbrug, og EU bør være forbillede for resten af verden.
- Beskyttelse og fremme af den kulturelle diversitet er en af EU's centrale værdier. I en verden, hvor globaliseringen ansporer til øget homogenitet, skal denne kulturelle rigdom fremmes ved hjælp af foranstaltninger, der sikrer, at den gensidige respekt på tværs af grænserne bevares. I den henseende er fremme og udveksling af europæiske audiovisuelle produkter af stor betydning. Mobilitet, læring af sprog, dialog mellem kulturer, social dialog og fremme af et aktivt borgerskab er nogle af de bedste måder at skabe denne respekt på.
- Solidariteten må ikke slutte ved EU's borgere. Der bør opbygges en fælles approach for indvandreres rettigheder og pligter, og indvandrere fra lande både i og uden for EU har behov for bistand med integrering i deres nye samfund under fuld respekt for menneskelig

værdighed. En sådan indvandringspolitik må nødvendigvis blive langsigtet: det skal sikres, at indvandringens samfundsmæssige virkninger afbødes ved hjælp af en bedre fungerende integrering.

3. SIKKERHED OG FRIHED

EU's institutioner skal tackle de risici, som borgerne står over for i deres daglige tilværelse. Beskyttelsen af borgernes liv og ejendom er en helt central opgave, som giver myndighederne og politikkerne deres legitimitet. Friheden kan kun sikres, når det sker inden for rammerne af en sikkerhed, som tilvejebringes af loven. Borgerne forventer med rette, at trusler mod deres sundhed og sikkerhed også imødegås på EU-plan. Forfatningen vil styrke EU's muligheder for at handle. Men meget kan allerede gøres nu.

Først og fremmest drejer det sig om de europæiske borgeres personlige sikkerhed mod kriminalitet og terrorisme. Friheden i et EU uden indre grænser giver det et særligt ansvar. Dette gælder navnlig på områderne grænsekontrol, asyl, indvandring og handel med mennesker.

Sikkerhed er også et spørgsmål om et sikkert grundlag for borgernes daglige tilværelse. Denne kan blive truet af naturkatastrofer, miljø- eller sundhedskriser og trusler på transport- og energiområdet. EU har en rolle at spille på alle etaper: risikoforebyggelse, hurtig varslings, krisestyring og solidaritet med katastrofernes ofre.

3.1 Sikkerhed og retfærdighed i Europa

- Implementeringen af Haag-programmet, som der blev opnået enighed om i 2004, er en koordineret imødegåelse af de risici, som EU's borgere står over for. Programmet omfatter hele viften af påkrævede foranstaltninger. Forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger kan være et velanbragt supplement til medlemsstaternes indsats på området terrorbekæmpelse med forbedret udveksling af efterretninger, effektivt operationelt samarbejde og en forbedret sammenbinding med andre former for kriminalitet. Søgelyset skal mere effektivt rettes mod finansieringen af terrorisme. En strategisk approach for organiseret kriminalitet kan minimere kriminelles muligheder for at drage fordel af et EU uden indre grænser.
- Rets-, efterretnings-, politi- og toldmyndighedernes muligheder for at handle på EU-plan bør udbygges. En integrering af Europol i EU vil udgøre et mærkbart løft i bekæmpelsen af menneskehandel, narkotikahandel og internetkriminalitet.
- Den integrerede forvaltning af de ydre grænser og en fælles visumpolitik er vigtige. EU er fælles om ansvaret for forvaltningen af ydre landegrænser på ca. 11 000 km og søgrænser på 68 000 km med deraf følgende klare risici på områderne ulovlig indvandring og menneskehandel. Det er vigtigt med en sammenhængende europæisk ramme for indrejse og ophold af statsborgere fra tredjelande overalt i EU, og samtidig skal de underliggende årsager til menneskehandel tackles. En fælles asylpolitik bør gøre det muligt for EU på en retfærdig måde at tillade asylansøgere indrejse i begrundede tilfælde.
- Gensidig anerkendelse og uhindret fuldbyrdelse af retsafgørelser i civil- og straffesager bidrager til at sikre, at retfærdigheden sker fyldest, og styrker beskyttelsen af familier med retlige vanskeligheder på tværs af grænserne. Den forbedring af den personlige

bevægelighed og den økonomiske aktivitet på tværs af grænserne, der har fundet sted siden det indre markeds oprettelse, har gjort det mere påtrængende at sikre let, konkret og ikke-diskriminerende adgang til retsvæsenet via et europæisk retsområde.

3.2 Risikoforvaltning i den moderne verden

En central bestanddel af borgernes livskvalitet er en politik, som forvalter og begrænser de risici, som de står over for, såsom naturkatastrofer, miljø- eller sundhedskriser og trusler på transport- og energiområdet.

- Miljø- og sundhedsrisici såsom forstærkede trusler om oversvømmelser eller tørker efter klimaændringer, nedfald og stoffer fra potentielle biologiske, kemiske eller radiologiske angreb eller alvorlige sygdomsudbrud har øjeblikkelige virkninger i hele EU. De skal tackles på to måder: ved at sikre hurtig varsling og øjeblikkelig reaktion på en given krise og ved at sikre forebyggelse på lang sigt. Oplysnings- og overvågningsnettene skal være effektive, hvis de på en hensigtsmæssig måde skal afbøde trusler på tværs af grænserne.
- Store ulykker til søs, risikoen for terrorangreb og energikrisen har skærpet offentlighedens betænkeligheder ved transportsikkerheden, navnlig hvad angår flytransport og sikkerhed til søs og på landevej.
- Medmindre der gribes ind, vil EU's afhængighed af udefra kommende olie være vokset til 90 % i 2030 (sammenholdt med 70 % nu). Det vil skabe øget sikkerhed i energiforsyningen, hvis der gøres en koncentreret indsats for at nedbringe energiefterspørgslen, hvis samarbejdet med de vigtigste producent- og transitlande udbygges, og hvis der gøres en energisk indsats for at fremme varige energiformer.

4. EU SOM PARTNER I VERDEN

Som verden er i dag, kan vi kun føre hele vor centrale interne prioritering ud i livet, hvis vi har succes på den internationale scene. Globalisering og stadig mere udtalt indbyrdes afhængighed har fjernet mange af de gamle sondringer mellem interne og eksterne politiske udfordringer.

EU's politiske gennemslagskraft bør passe bedre til dets økonomiske vægt. For at nå dette mål skal EU opnå større politisk sammenhæng i sin eksterne indsats: sammenhæng mellem den eksterne politiks forskellige grene, sammenhæng mellem de interne og de eksterne politikker og sammenhæng mellem EU's eller medlemsstaternes politik bilateralt.

Hvis EU ønsker større tilstedeværelse og indflydelse på den internationale scene, skal det tale med én stemme og fremme en sammenhængende stillingtagen. Tilsvarende afhænger dets muligheder for at øve indflydelse også af dets muligheder for at knytte sammenhængende og effektive forbindelser med de vigtigste partnere, navnlig hvad angår det transatlantiske forhold.

EU bør fortsat betragte sit mål om effektiv multilateralisme som den bedste måde at samarbejde med globale partnere på. De internationale organisationers arkitektur skal styrkes som led i en kontinuerlig reform- og fornyelsesproces: De Forenede Nationer er det eneste mulige forum for tackling af globale problemer, der kræver globale løsninger.

4.1 En stærkere aktør i verdensøkonomien

- EU's rolle i verden kan ikke adskilles fra dets interne styrke. Dets muligheder for at øve indflydelse afhænger stærkt af dets økonomis sundhedstilstand. Jo mere dynamisk EU's eget økonomiske fremskridt er, og jo mere effektivt EU kan handle sammen, desto større kontrol vil det have med internationale begivenheder, og desto større muligheder vil det have for at sikre globalisering med social retfærdighed og bæredygtighed. De interne politikkers eksterne dimension bør udnyttes maksimalt.
- Yderligere udvidelser af Den Europæiske Union vil øge dens globale styrke, idet udvidelsesprocessen efter alt at dømme vil fortsætte fra Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse i 2007 til forberedelsen af yderligere udvidelser med hovedvægten lagt på forhandlinger med Kroatien og Tyrkiet og behandling af ansøgningen fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Samtidig vil også resten af Vestbalkan blive bragt tættere på perspektivet om medlemskab.
- EU kan ikke skabe velstand alene. En vellykket naboskabspolitik vil øge spændvidden for verdens største økonomi. Vi vil i meget høj grad få en fælles fremtid, og det er bydende nødvendigt, at vi skaber et bedre integreret samarbejdsområde med vore naboer: handel, indvandring, net og tjenesteydelser er kun ganske få eksempler på områder, hvor det er nødvendigt med et sådant integreret samarbejdsområde. De nævnte områder vil være dem, der prioriteres højest i vore forbindelser med Rusland, Ukraine og andre nabolande. Den økonomiske og sociale udvikling i hele Middelhavsområdet og de lande, der grænser op til det, vil have EU's største opmærksomhed.
- International handel er af central betydning for mulighederne for at fremme konkurrenceevne og vækst. Vi nyder godt af åbenhed i vore bestræbelser for at udnytte vort eget konkurrencemæssige potentiale hjemme. Europæerne kan roligt gå ud fra, at de udfordringer, der knytter sig til globaliseringen, kan vendes til EU's fordel og hjælpe med til at virkeliggøre dets konkurrencemæssige potentiale. Handelsliberalisering vil sikre ny afsætning af eksportvarer og job af høj kvalitet på konkurrencebetonede, åbne og regulerede markeder. Forhandlingerne skal energisk videreføres på alle niveauer: først og fremmest i Verdenshandelsorganisationen, således som det er tilfældet for Doha-runden, men også med de vigtigste bilaterale og regionale partnere. Det er også påvist, at målet konvergens med de vigtigste partnere på forskriftsområdet er til gensidigt udbytte og bør videreføres, navnlig i de transatlantiske forbindelser. Vi skal opbygge meget tættere partnerskaber baseret på de økonomiske interesser, som vi er fælles om, med vore nye handelspartnere i Asien såsom Kina og Indien samt med Brasilien og Latinamerika generelt.

4.2 Global solidaritet

- Desuden er vore eksterne forbindelser et middel til at fremme og beskytte vore værdier uden for vore grænser. EU skal fremme stabil international vækst baseret på bæredygtig udvikling og forblive tro mod sit engagement i menneskerettighederne. Det skal også tilstræbe en konkret virkeliggørelse af centrale mål på miljøbeskyttelsesområdet. Det skal dele ansvaret herfor med de vigtigste partnere.
- De millennium-udviklingsmål, der er fastsat for 2015, skal være styrende for EU's udviklingspolitik. Revisionen deraf i 2005 gør det muligt at foretage et betydeligt

kvalitativt spring med en ny udviklingspolitisk erklæring om fremme af bæredygtig udvikling og nedbringelse af fattigdommen via en effektiv multilateralisme og handelsliberalisering, som letter udviklingslandenes integrering i verdensøkonomien.

- EU har brug for en særlig reaktion for Afrikas vedkommende. Afrika, især Afrika syd for Sahara, sakker agterud. Inden for rammerne af sit eksterne samarbejde bør EU samle sig om en aktion, der kan tilbyde Afrika et mærkbart kvantitativt og kvalitativt løft. Det skal rette sin indsats mod virkeliggørelse af målet om et reelt partnerskab baseret på veletablerede handelsmæssige og politiske forbindelser.

4.3 Sikkerhedsarbejdet skal gøres verdensomspændende

- EU kan ikke overleve som en fredens ø midt i en verden præget af ustabilitet. EU's eksterne politik skal nødvendigvis tilpasses den internationale udvikling inkl. kriser og udfordringer for den globale sikkerhed. EU har potentialet til at øve langt større indflydelse på de langsigtede politiske og økonomiske valg, som bestemmer velstand og stabilitet i EU og hele verden. Omvendt øver disse indflydelse på europæernes velbefindende og sikkerhed.
- Det er også nødvendigt med en ekstern aktion med henblik på at angribe stabilitets- og sikkerhedsproblemerne ved roden ved markant at fremme bæredygtig udvikling ad såvel multilaterale som bilaterale kanaler. Dette skal stå i centrum for alle EU's eksterne forbindelser. En vellykket naboskabspolitik vil være et skridt fremad mod stabilitet og sikkerhed i verden. Det samme gælder EU's tilsagn om at spille en aktiv rolle i bestræbelserne for at få vedtaget en fredsftale i Mellemøsten og implementere denne lokalt. Og det gælder også et tættere sikkerhedspolitisk samarbejde med USA inden for rammerne af et genoplivet transatlantisk partnerskab.
- Den europæiske sikkerheds- og forsvarsdimension skal leve op til disse udfordringer ved at sikre en fuldt troværdig aktionskapacitet ved fuldstændig gennemførelse af den europæiske sikkerhedsstrategi og en mere effektiv europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik.

Dette er de strategiske mål, som Kommissionen agter at søge virkeliggjort i sin mandatperiode. Under forberedelsen af dem har Kommissionen taget hensyn til Europa-Parlamentets drøftelser i tiden frem til Kommissionens udnævnelse samt i december 2004. Desuden har den taget hensyn til de kommende formandskabers eksisterende flerårige programmer. Som følge af målenes betydelige omfang fremlægger Kommissionen dem som et grundlag for en fælles platform for EU-institutionerne indsats i de kommende 5 år.

Forhåbentlig kan de tre institutioner nå til enighed om dem inden afslutningen af det luxembourgiske formandskab. Når de strategiske mål er vedtaget, vil de udgøre en stabil ramme for institutionernes samarbejde om virkeliggørelsen af fælles mål og om udførelsen af deres opgaver som led i det foreslåede partnerskab.